

There is no translation of this article

Часовникът и дългата коса

Адвент! Не са само заснежените дни, светлините на украсените улици, нито аромата на греяно вино и вурстчета, носещ се от коледните базари, смесен с уханието на плодов чай, топъл шоколад и сладки лакомства, замесени от тесто с джинджифил, канела и мед!

Във все по-студените дни, усещането навън е вълшебно, защото светът усилено се връща към спомена за раждането на Христос – спомен, който изпълва човешките сърца с доброта и мир, осветявайки цялата земя с ярката светлина на надеждата за спасение.

Притихнали в щастливо очакване, искаме да се докоснем до тази изгряваща светлина на идващия празник, но и да запазим приказната Божествена тайнственост, в която се потапяме, колкото се може по-дълго.

Това време е за обич, за прошка, за радост, но и за още нещо... време е за размисъл! Възможно ли е да се обуюем в обувките на щастието и да забравим всички неволи?

В духа на празничния сезон проблемите на ежедневието ни, които обикновено ни терзаят и отнемат от вътрешния ни мир, сериозно избледняват, защото любовта и надеждата в нас се усилват до такава степен, че надделяват над всяка тревога. Настроението на коледния дух все повече ни завладява, докато неусетно се превръщаме в сантиментални търговци, раздаващи щедро и напълно безплатно от своите щандове. Наистина преживяваме време, в което действията ни се подчиняват на желанието да дадем на близките си колкото се може повече топлина и да им поднесем възможно най-хубавия и най-големия и скъпоценен дар, а в това желание понякога чак и малко прекаляваме.

„Даровете на вълхвите“ е една от най-популярните коледни истории на американския писател с псевдоним О'Хенри. Историята разказва за млада семейна двойка, Джеймс, известен като Джим, и Дела Дилингъм. Двойката има много малко пари и живее в скромен апартамент. Те разполагат само с две скъпи притежания, които смятат за свои съкровища: златния джобен часовник на Джим, който някога е принадлежал на баща му и дядо му, и дългата коса на Дела, разливаща се в лъскави вълни, падащи почти до коленете ѝ.

Денят е Бъдни вечер, а Дела, след като е платила всички сметки, разполага едва с един долар и осемдесет и седем цента. Какъв коледен подарък може да купи на Джим с толкова малко пари?

Омърлушена, Дела избърсва сълзите си и втренчено се заглежда през прозореца, а след това рязко обръща гръб на сивата гледка навън и насочва погледа към себе си в огледалото. Малко по-късно младата жена се втурва навън, сякаш е получила внезапно вдъхновение.

Отчаяна, тя излиза в студения декемврийски ден в търсене на перфектния подарък, заглеждайки се във витрините за нещо, което може да си позволи.

Тя иска да купи верижка на Джим за джобния му часовник, но не каква да е, а такава, която да си струва и която да може достойно да понесе честта да стои на ръката на нейния любим. Но за съжаление, всичко, което си заслужава, е извън ценовия диапазон на нейните скромни възможности. Тогава Дела, осенена от нова идея, отива във фризьорския салон и продава косата си, за да получи двайсет долара – достатъчни, за да купи с тях мечтаната верижка.

Когато Джим се прибира от работа, той се взира в съпругата си, опитвайки се да разбере какво е различното в нея. Тя признава, че е продала косата си, за да му купи подарък. Преди да успее да му го даде обаче, Джим небрежно издърпва пакет от джоба на старото си палто и ѝ подава чифт скъпи декоративни гребени за коса, на които тя отдавна се възхищавала, но сега, когато ги притежава, те са напълно безполезни за нея, защото е отрязала косата си.

Скривайки сълзите си, тя поднася своя дар за Джим: платинена верижка за часовника, който той вече е продал, за да ѝ купи гребените.

Понякога такава ирония може да има и в нашия живот. Увлечени от магията на приближавания празник на Рождество Христово, да искаме непременно да подарим определена вещ или скъп подарък, който в крайна сметка да се окаже безсмислен и безполезен. Всъщност най-хубавото е, че дори и да е така, ние разменяме и поднасяме един на друг не просто подаръци в красиви опаковки, а стойността на любовта помежду ни, точно като в тази коледна история, в която двамата млади влюбени жертват безусловно от любов най-ценното си притежание.

В крайна сметка, поглеждайки практично, техните подаръци са съвършено глупави, понеже няма да ги направят щастливи, а още повече, че след като са бедни, не могат да си позволят да губят пари за неща, които не могат да използват.

Но това, което те получават, е съвсем различно – невероятен дар, който им напомня колко много се обичат и как силата на любовта им се преобразява в жертвоготовност.

Възможно е и ние, макар и бдящи над духовния смисъл на приближавания празник, да мислим малко повече за настоящия момент и материалните притежания, които ни носят удоволствие, но в днешното Евангелие Исус ни казва: „Не изисквайте нищо повече от това, що ви е определено... задоволявайте се с вашите заплати...“, с това, което имате!

Скоро ще празнуваме тържествено, връщайки се към спомена за Рождението на Бога от кръв и плът на земята и това, че продължаваме да очакваме будни събитията е

достатъчно, за да не спираме да се радваме, дори и материалните ни възможности да са ограничени, защото най-големият подарък, който през идните дни можем да подготвим и да дадем на другите, е същият като този, който Исус дари на всички нас, и това несъмнено е нашата лична жертва на любов, защото тя струва повече от всички материални притежания, които парите могат да купят!